

KIRILL Moszkva és egész Rusz pátriárkájának húsvéti körlevele az Orosz Ortodox Egyház főpásztoraihoz, lelkipásztoraihoz, diakónusaihoz, szerzeteseihez és minden hű gyermekéhez

Excellenciás főpásztorok, főtisztelendő atyák és diakónusok, tiszteletre méltó szerzetesek és szerzetesnők, kedves fivéreim és nővéreim!

Ezen a „kiválasztott és szent napon”, amely húsvéti örömben és csodás fényben ragyog, szájról-szájra, szívből-szívbe száll az életet teremtő jó hír:

KRISZTUS FELTÁMADT!

Ezzel a köszöntéssel megingathatatlan hitünket fejezzük ki Abban, akinek a keresztye előtt álltunk Nagypénteken, akit a tanítványokkal és a kenetvivő asszonyokkal együtt imádsággal elsirattunk a sírlepel előtt. Ma pedig az angyali seregekkel együtt, a földi és a mennyei egyház egységét hirdetve, ünnepélyesen ezt kiáltjuk: „A mai nap üdvösséget hoz a világnak, mert feltámadt Krisztus mint Mindenható” (a Húsvét hajnali kánon negyedik ódájának irmosza).

Az Úr Húsvétja Isten bölcsességének és a Teremtőnek az emberi nem iránt tanúsított végtelen szeretetének fényes bizonyítéka. A történelem kezdetét, jól tudjuk, lelki tragédia árnyékolta be: az ősszülők bűnbeesése miatt a paradicsom kapui bezárultak az emberek előtt, és ettől kezdve a szenvedés és a halál kikerülhetetlen következménye lett az emberi bűnnek. Ámde Istennek, az Élet forrásának közösségét elveszítve, az emberek nem lettek megfosztva az ő jóságától és szeretetétől.

Mindezek ellenére, ahogyan Nikolaosz Kabaszilas, a 14. századi szent írja, „Isten szeretete végtelen volt, de nem volt nyelv, amely kifejezhette volna” („Élet Krisztusban”, 6. könyv). A szeretet abban nyilvánul meg, hogy jó teszünk felebarátainkkal, és készen állunk érte önként nehézségeket, szorongatást, sőt szenvedéseket is elviselni. Üdvözítőnk mind az egyiket, mind a másikat nyilvánvalóvá tette számunkra. Megtestesülésével megújítja a bűntől megromlott emberi természetünket, kereszthalálával pedig kiment bennünket a gonosz uralmából. „Így nyertük el Krisztusban az életet – írja Szír Szent Efrém – Krisztus testét ízleltük meg a fa gyümölcse helyett..., az igaznak vére lemosta az átkot, és a feltámadás reménysége által... az Ő életét éljük” (Kommentár a Négy evangéliumhoz, 21.).

Az Üdvözítő feltámadása megnyitotta az emberiség előtt a Mennyek Országának kapuit, és földi létünknek soha el nem múló értelmet adott. „Az Ur az erény példaképeként jelentette ki magát minden benne hívőnek, és megszerezte a romolhatatlanságot, hogy minden üdvözült az ő nyomdokait kövesse” – írja Hitvalló Szent Maximosz (Ambigua, „Nehézségekről Tamásnak és Jánosnak”). Ezért nekünk már itt a földön meg kell tanulnunk az öröklét levegőjével lélegezni, úgy, hogy „levetjük a régi embert cselekedeteivel együtt” (Kol 3,9), életünket az Evangéliumhoz igazítjuk, és részesülünk a Szent Egyház szentségeiben, amely Isten egyszerű ígéreteinek örököse a számunkra.

Az Üdvözítő feltámadásába vetett hit eloltja a földi gondok lángját, és lehetővé teszi számunkra, hogy felülemelkedjünk e világ hívságain, nemet mondjunk a bűnös kísértésekre, és legyőzzük a ránk törő félelmeket. Az isteni szeretetre válaszul mutassunk „tisztá szívből, jó lelkiismeretből és képmutatás nélküli hitből fakadó szeretetet” (1Tim 1,5). Válaszul az ő irgalmára, mutassunk irgalmasságot felebarátaink iránt. Válaszul a rólunk való gondoskodásra, törekedjünk arra, hogy összhangba hozzuk a társadalmi életet az evangélium magasztos elveivel.

A Húsvét ünnepe, legyőzve a nemzetek és államok közötti határokat, lélekben egyesíti egymással a különböző országokban élő keresztényeket. Ez a sok millió hangból álló földi kórus, együtt a mennyei testnélküli hatalmak nagy seregével, dicsőséget zeng az Úr Jézus Krisztusnak, aki „vérét ontotta mindnyájunkért, és drága Vérért adta váltságul a világ üdvösségéért” (Nyolchangú énektár, szombat reggeli sztichirák, 6. hang).

Ez a hálaadás évről évre, évszázadok, évezredek óta, újra és újra felhangzik a földön, minden kísértés, nehézség és megpróbáltatás ellenére. Nem szűnik meg ma sem, amikor a világot a pusztító járvány sújtja.

A mostani nehéz időkben különösen is fontos, hogy támogassuk a betegeket és a gyengéket, azokat, akik bánkódnak szeretteik és barátaik elvesztése miatt, akik anyagi források nélkül maradtak, akiknek nincsen lehetőségük, hogy eljőjenek a templomba. Erőnköz mértén nyújtsunk segítséget a szenvedőknek, és ne menjünk el közömbösen azok mellett, akiknek szükségük van az emberi együttérzésre, figyelemre és gondoskodásra.

Nem is olyan régen, a járványügyi rendelkezések miatt, sokan nem tudtak eljutni az istentiszteletre. A tapasztalat megmutatta, milyen fontos érték a részvétel a közös imádságban, a templomi szolgálatokban, a szentségekben, mindenekelőtt a szent eucharisziában, amely egyesít bennünket Krisztussal és egymással.

Kedveseim, szívből köszöntelek benneteket a Húsvét nagy ünnepe alkalmából, és kívánok nektek jó egészséget életadó Jézus Urunktól. Az irgalmas Úr méltasson minket arra, hogy „mind jobban részesüljünk őbenne, országának alkony nélküli napján”, és örömmel hirdessük:

**KRISZTUS FELTÁMADT!
VALÓBAN FELTÁMADT KRISZTUS!**

+ Kirill
Moszkva és egész Rusz pátriárkája

Krisztus Húsvétján, a 2021. esztendőben